

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-581/A/NH

Raad van Discipline
in het ressort Amsterdam
Voorzittersbeslissing

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort
Amsterdam

van 16 augustus 2021

in de zaak 21 -581IA/NH

naar aanleiding van de klacht van:

klager

over

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter)
heeft

kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het
arrondissement Noord-Holland (hierna: de deken) van 6 juli 2021 met kenmerk
digitaal door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de
inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van
de volgende feiten.

1 De voorganger van verweerder heeft mede namens de toenmalige Rotterdamse deken
op 5 september 2016 een verzoek tot schorsing ex artikel 60ab Advocatenwet ten
aanzien

van klager ingediend, gevolgd door een op 11 november 2016 ingediend dekenbezwaar.

1 Bij beslissing van 11 december 2017 heeft de Raad van Discipline in het ressort Den
Haag

(hierna: de raad Den Haag) het verzoek tot schorsing toegewezen en klager naar
aanleiding van het dekenbezwaar de maatregel van schrapping opgelegd. Klager is
hiertegen in hoger beroep gegaan.

1 Bij beslissing van 19 april 2019 heeft het Hof van Discipline (hierna: het hof) de be-
slissing

van de raad Den Haag bekrachtigd voor wat betreft de schrapping en de schorsing ex
artikel 60ab Advocatenwet opgeheven.

21-581IA/NH; 7.1 1

Raad van Discipline
in het ressort Amsterdam

Voorzittersbeslissing

1 Op 23 april 2019 heeft klager een herzieningsverzoek bij het hof ingediend. Bij beslis-
sing

van 13 december 2019 heeft het hof het herzieningsverzoek toegewezen. Bij beslissing

van 24 augustus 2020 heeft het hof klager de maatregel van een voorwaardelijke schorsing voor de duur van 26 weken opgelegd met een proeftijd van twee jaar. In laatstgenoemde beslissing heeft het hof, voor zover hier van belang, geoordeeld dat niet

is komen vast te staan dat klager toevoegingen heeft aangevraagd zonder daadwerkelijk werkzaamheden daarvoor te hebben verricht en aldus misbruik heeft gemaakt van toevoegingsgelden.

1 Bij brief van 7 oktober 2020 heeft klager venNeerder en de Rotterdamse deken naar aanleiding van de beslissing van het hof van 24 augustus 2020 aansprakelijk gesteld voor

de door hem geleden en nog te lijden schade en hen verzocht de verzekeraar hiervan in

kennis te stellen.

1 Bij brief van 23 oktober 2020 heeft een medewerker van verweerder klager geschreven: "Uw bn'ef van 7 oktober 2020 hebben wij ontvangen.

Naar aanleiding hiervan bericht ik u namens de deken en de Haagse Orde van advocaten dat geen enkele

aansprakelijkheid wordt aanvaard. Van onrechtmatig handelen onzerzijds jegens u is geen sprake geweest.

Uiteraard zullen wij onze verzekeraar op de hoogte stellen.

1 In een e-mail van 30 oktober 2020 aan het bureau van venNeerder heeft klager gevraagd

of de verzekeraar nog wat van zich zou laten horen of dat dagvaarding de volgende stap

zou zijn.

1 Op 18 november 2020 heeft klager bij de deken Den Haag een klacht ingediend over venNeerder.

1.9 Bij brief van 24 november 2020 heeft venNeerder inhoudelijk gereageerd op de aansprakelijkstelling van klager.

1 0 Bij beslissing van 10 december 2020 heeft de plaatsvervangend voorzitter van het Hof

van Discipline de deken Noord-Holland aangewezen om de klacht van klager te onderzoeken.

2 KLACHT

1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat venNeerder tuchtrechtelijk venvijtbaar heeft

gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager venvijt venNeerder het volgende.

Venverveerder heeft de aansprakelijkstelling van klager van 7 oktober 2020 ongemotiveerd van de hand gewezen.

Verweerder heeft niet gereageerd op de vervolgvraag van klager van 30 oktober 2020.

21-se1/A/NH; 7.1 2

Raad van Discipline

in het ressort Amsterdam

Voorzittersbeslissing

3 VERWEER

1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig,

op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

4.1 De klacht ziet op het handelen en/of nalaten van verweerder in zijn hoedanigheid van deken. Het in de artikelen 46 en volgende van de Advocatenwet geregelde tuchtrecht heeft betrekking op het handelen en nalaten van advocaten als zodanig en beoogt een behoorlijke beroepsuitoefening te waarborgen. Maar ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, zoals in dit geval die van deken, blijft voor hem het advocatentuchtrecht gelden. Indien hij zich bij de vervulling van die andere functie zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur wordt geschaad, zal in het algemeen sprake zijn van handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Dit betekent dat de vraag voorligt of verweerder zich bij de vervulling van die functie zodanig heeft gedragen dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur is geschaad.

4.2 Klager verwijt verweerder dat hij de aansprakelijkstelling van klager ongemotiveerd van de hand heeft gewezen en dat hij niet heeft gereageerd op de vervolgvraag van klager. Daargelaten dat ven/veerder op 24 november 2020 wel inhoudelijk heeft gereageerd op de aansprakelijkstelling van klager, heeft ven/veerder terecht aangevoerd dat voor hem als advocaat en ook voor hem als deken geen verplichting bestaat om inhoudelijk op een aansprakelijkstelling te reageren. Ven/veerder kon en mocht dan ook volstaan met de mededeling dat aansprakelijkheid niet werd erkend en dat de verzekeraar op de hoogte zou worden gebracht van de aansprakelijkstelling. Verweerder heeft het vertrouwen in de advocatuur ook niet geschaad door niet te reageren op de door klager op 30 oktober 2020 gestelde vraag. Klager wist bovendien dat de aansprakelijkstelling bij de verzekeraar lag.

3 Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel Advocatenwet, daarom kennelijk ongegrond verklaren.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

de Klacht, met toepassing Van artikel 46] Advocatenwet, in beide onderdelen kennelijk ongegrond.

21-581/AINH; 7.1 3

Raad van Discipline
in het ressort Amsterdam

Voorzittersbeslissing

Aldus beslist door mr. J H Dubois, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. S. el Bouazzati als griffier en uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2021.

Verzonden op 16 augustus 2021